

hvorledes Rigsdagen vilde stille sig til det sønderjydske Selvstyre paa de kirkelige Omraader, naar Betænkningen kom til at foreligge. Hvorledes Rigsdagen vil stille sig, er et Spørgsmaal, som jeg jo ikke kan besvare, men jeg kan sige, hvorledes jeg selv tænker at ville stille mig, og jeg kan da ikke vel tænke mig at stille mig anderledes overfor det sønderjydske Selvstyre paa dette Omraade end at tage Hensyn til deres Ønsker dernede, og jeg kan heller ikke tænke mig, at den danske Rigsdag voldelig vil gribe ind overfor Ønsker om at bevare Selvstyret dernede, eventuelt sammensmeltet med det Selvstyre, som vi har heroppe — for vi har jo ogsaa her en Del Selvstyre paa det kirkelige Omraade. Naar den danske Rigsdag vil optræde paa en retsindig Maade i disse Spørgsmaal — og det tror jeg, Rigsdagen vil, det tror jeg, alle Partier vil —, vil Rigsdagen sikkert til sin Tid tage Hensyn til de særlige Forhold dernede og til Ønsker derfra. Det, man skulde opnaa ved Nedsættelsen af det foreslaaede kirkelige Udvalg, var jo, at Ønskerne dernede fra kunde sammensmeltes med Ønskerne heroppe fra til noget virkeligt fælles, saaledes at man kunde opnaa, som de selv saa smukt har sagt det dernede, at tage det bedste fra begge Sider og faa noget helstøbt ud deraf. Om det kan lykkes, vil Tiden vise; men jeg tror, Rigsdagen vil stille sig paa den Maade, jeg her har nævnt, og forsaavidt jeg til den Tid faar noget med det at gøre, er det min Agt at stille mig saaledes. Mere udtømmende kan jeg ikke besvare Hr. J. Oskar Andersens Spørgsmaal. Rigsdagen er selvfølgelig ikke bundet ved den Betænkning, der kommer til at foreligge, men Rigsdagen maa være bundet ved den Retsindighed, Rigsdagen har at vise overfor saadanne Spørgsmaal, ikke mindst overfor kirkelige Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen kunde ikke forstaa, at de kirkelige Lønningslove, som var saa nye, kunde komme under Overvejelse i Udvalget, og at Tanken om en Revision af disse Love kunde komme frem nu. Jeg undrede mig lidt over, at det ærede Medlem kunde mene dette; thi der staar jo udtrykkelig i Lovforslagets § 1, at Præsternes Lønningsforhold skal tages op til Overvejelse, og det er ikke alene de sønderjydske Præsters, men ogsaa de nuværende kongerigske Præsters Lønningsforhold, der skal tages op til Overvejelse, for at der om muligt kunde findes en

fælles Lønningsordning for dem begge. Jeg tror heller ikke, at den Lønningsordning, vi fik gennemført i Fjor og i Aar for Præsternes Vedkommende, er saa fuldkommen, at vi skulde have Skrupler ved at forlade den, om det maatte være nødvendigt, for at faa en fælles Ordning for de sønderjydske Præsters og det gamle Kongeriges Præsters Vedkommende.

Det ærede Medlem mente, at Valg af de kirkelige Repræsentanter i Sønderjylland ikke kunde finde Sted i September, men vanskeligt før i Oktober. Det tror jeg, det ærede Medlem har Ret i. Vi har i et Cirkulære truffet Bestemmelse om, hvor mange der skal vælges i hver Repræsentation dernede, og hvor Valgene skal finde Sted, men Valglisten er endnu ikke udarbejdede; først naar de er udarbejdede og har foreligget til Eftersyn og er endeligt reviderede, kan Valgene udskrives, og først naar disse Valg til Menighedsrepræsentationen dernede har fundet Sted — det staar udtrykkelig i Lovforslaget —, har Ministeren Bemyndigelse til at nedsætte dette Udvalg; saa det er meget muligt, at det ikke kan nedsættes før i November. Dette har jeg ogsaa forudset, og jeg har ikke udtalt mig bestemt imod, at de nye Menighedsraad, som ogsaa først vælges i November, ikke maa foretage Valget, men jeg har udtalt mig imod den Betragtning, at de gamle ikke skulde have Ret til at gøre det, hvis Tiden kunde slaa til til det; og forsaavidt det kan lade sig gøre inden December, da de nye Menighedsraad skal træde til, vil jeg lade de gamle Menighedsraad foretage Valget. Men strækker Tiden ikke til, saa det bliver de nye, der skal foretage det, har jeg heller intet derimod. Jeg er imod det Krav, som er fremme om, at der skal gives en ny Frist til at melde sig til Valglisten, thi derved trækkes det hele jo endnu længere ud. Efter min Formening er det nødvendigt, at det kirkelige Udvalg, Talen her er om, kan blive nedsat saa betids, at det kan begynde sit Arbejde straks i det nye Aar og faa et helt Aar til at udføre sin Gerning; det er saa vist ikke for meget.

De Indvendinger, der i Gaar var fremme her ved første Behandling imod Lovforslaget, var ogsaa fremme i Landstinget, hvor Sagen fik en udførlig Behandling, og hvor de forskellige Partier gennem Udvalg fik Lejlighed til at tage Stilling dertil, saaledes Spørgsmaalet om de to Punktum'er i § 4 om, at Ministeren